BUCUREȘTI ÎN 5 MINUTE

Muzeul Municipiului Bucureşti
Nr.1, Mai 2017

De la «Grădina Filaret» la Parcul «Regele Carol I»

Adrian Majuru

Începuturile. Printre podgorii și mahalale

Bucureștiul s-a născut treptat, între secolele al XIV-lea și al XVI-lea, prin coagularea unor așezări sătești aflate în vecinătatea Curții Domnești și a târgului sezonier numit «Târgul Cucului» sau al «Moșilor».

Mahalalele - mai întâi așezări sătești în jurul târgului Bucureștilor și mai apoi cartiere preurbane ale acestuia -, au avut până la începutul secolului XX o înfățișare rurală. Aceasta a presupus desigur ocupații și practici patriarhale. Între acestea s-a numărat și cultura viței de vie. Podgoriile au ocupat suprafețe întinse din actualul București. Podgoriile bucureștenilor au fost mai numeroase și mai vaste decât livezile de pomi fructiferi, grădinile de zarzavat sau spațiile destinate altor culturi, luate la un loc.

Cele mai întinse podgorii s-au aflat până la începutul secolului XX, la sud de râul Dâmbovița. Actualul deal al Patriarhiei de pildă, a fost cunoscut în evul mediu ca «Dealul Viilor», până în secolul al XVII-lea când s-a ridicat aici noua Mitropolie a Valahiei. În jurul ei au fost podgorii întinse aparținând Mitropoliei și care înconjurau mahalalele mărginașe din toate părțile. Aceste podgorii începeau din partea Podului Calicilor sau al Craiovei, devenit după 1800 Podul Caliței (azi Calea Rahovei), ocupau cartier Grammont de mai târziu și înconjurau actualul Parc Carol I. Teritoriul podgoriilor continua până pe Calea Văcărești unde se aflau viile mănăstirii Văcărești. Așadar, mai toată partea de est și sud a Bucureștiului de astăzi au fost ocupate de întinse podgorii.

La finalul secolului al XVIII-lea, pe pantele dealului Filaret ajungeau marginile unor mahalale sărace și risipite pe întinse maidane. De-o parte și alta a actualului bulevard Mărășești s-a aflat mahalaua Flămânda sau «Săracă» formată în jurul bisericii cu același nume. La sud de ea s-a dezvoltat mahalaua-sat numită «Alexe», după numele unui arnăut care a ridicat aici o bisericuță ce-i poartă încă numele. Mahalaua Alexe s-a conturat pe deplin la începutul secolului al XIX-lea și s-a extins în timp, de-a lungul Căii Șerban Vodă până spre actuala stradă Candiano Popescu, numită anterior «11 Iunie». De partea cealaltă a parcului Carol I, spre Gara Giurgiului sau «Filaret», s-a aflat perimetrul fostei țigănii mitropolitane. Aceasta a fost mutată în prima parte a secolului al XIX-lea mai spre sud-vest, pe locul ei dezvoltându-se cartierul Gramont, unul dintre primele perimetre urbane moderne ale micilor liber-profesioniști, funcționari etc., din București. La sud de Gramont și la vest de parcul Carol I a existat în secolul al XIX-lea, întinsa mahala Țigănești, loc de așezare a țiganilor mitropolitani dar și a sărăcimii orașului. La intrarea în parc dinspre Fântâna Zodiacului și strada 11 Iunie, pe o arie mai întinsă, s-a aflat la începutul secolului al XIX-lea cătunul Filaret, înghițit de oraș în mai puțin de cincizeci de ani.

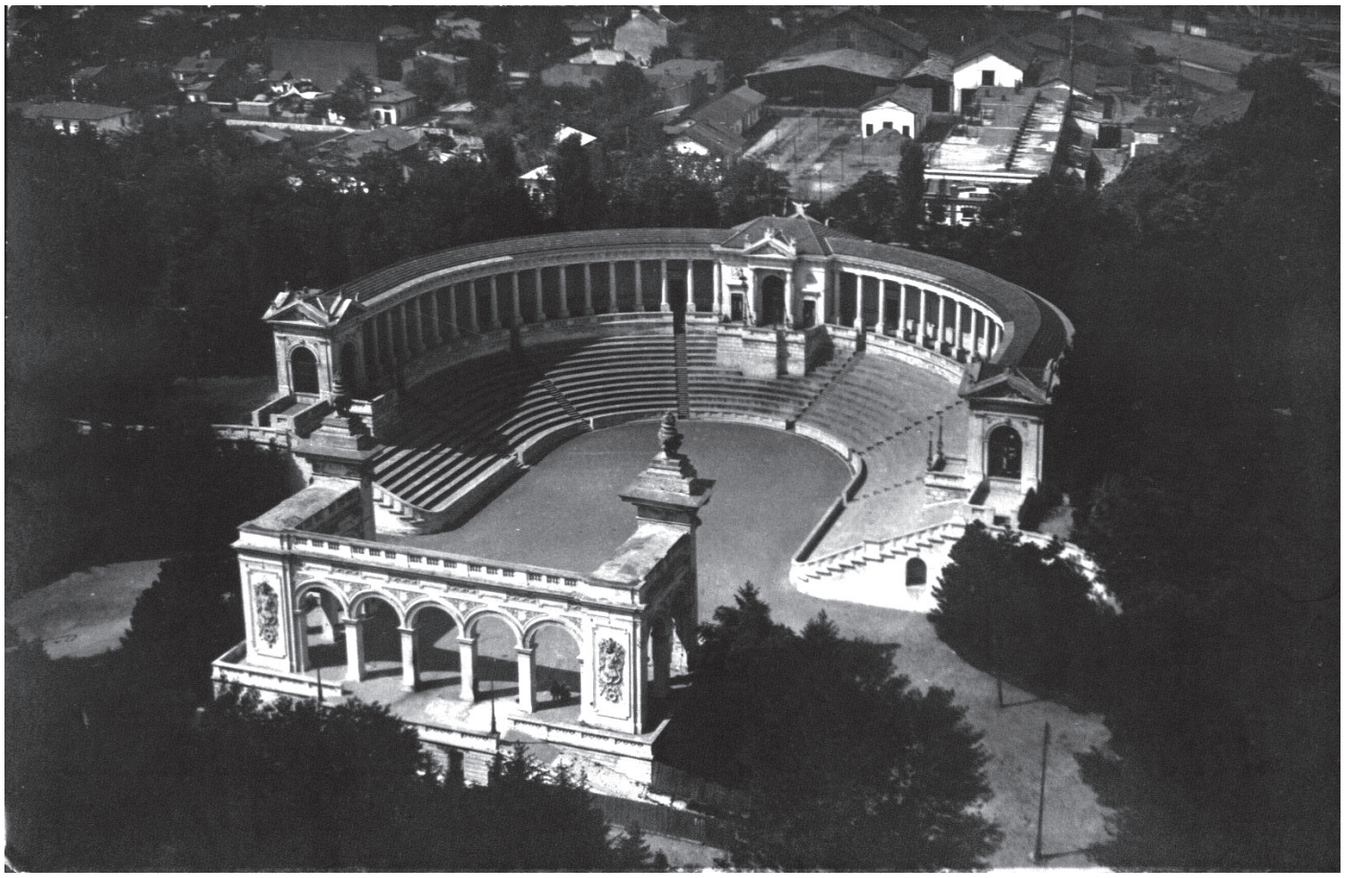
Mitropolitul Filaret al II-lea și «minunata» lui fântână

Fântâna de pe Dealul Filaret "a fost cea mai minunată fântână, demnă de a sta alături cu cele mai frumoase monumente de artă orientală. Odinioară, toată valea din spatele Dealului Mitropoliei era tăiată de un drum care lăsa pe stânga lunga grădină a acesteia și se îndrepta spre dealul numit «al lui Filaret». Pe la jumătatea secolului al XVIII-lea, mitropolitul Filaret al II-lea a clădit acolo o fântână. Mai târziu, alt mitroplit, Dositei Filiti, a împodobit-o cu minunate coloane sculptate.(Nicolae Vătămanu)". Un contemporan al acestui monument, Nicolae Predescu, a descris fântâna asemeni "unei frumoase case cu două rânduri". (…)Apa celor patru izvoare se revărsa din peretele de piatră sculptată, prin mai multe guri; pe pardoseala de lespezi de marmură albă erau scobite canaluri înguste, prin care trecea clipocind apa. Tavanul era alcătuit din 12 lespezi de marmură măiestrit sculptate cu semnele celor 12 zodii. O scară de marmură, de asemenea înflorată, ducea deasupra. Acolo te aflai într-o sală mare, în chipul unui vechi pridvor românesc. Printre coloanele de piatră crestate în frunze și flori, privirea rătăcea în voie pe deasupra bălții înconjurate de sălcii. Sub streașină atârnau clopoței de sticlă, care sunau la adierea vântului." La mai puțin de 100 de ani de la ridicarea fântânii, Ulysse de Marsillac povestește: "sălciile au dispărut și fântâna de asemenea, spre marele meu regret, pentru că într-adevăr era pitorească și elegantă; arhitectura ei amintea de stilul Alhambrei." Cum a dispărut fântâna lui Filaret? Tipic românesc. S-a părăginit, nefiind întreținută. La 1834 o aflăm închiriată unui Manole Basmangiu pe o mie de lei pe an, fapt care a contribuit la deterioarea ei. Între 1861-1870 au fost mai multe «încercări» de a «salva» monumentul de către Consiliul Municipal. Acesta a cerut dărâmarea lui și reconstruirea alte fântâni "pe cât posibil mai monumentale". În primăvara anului 1863 fântâna a fost dărâmată iar pietrăria ornamentală a fost predată la Cazarma Veche de la Beilic. Abia în 1870, primarul G.Gr. Cantacuzino a clădit fântâna care-i poartă numele, situată și azi în parcul Carol I.

"La Filaret, la izvoare/Unde-i umbră și răcoare…"

Era obiceiul din vechime ca "lumea să se adune aici. Era câmp deschis, verdeață, umbră, izvoare reci și mai era încă ceva ce nu se găsea nicăieri în București: o clădire veche, dar nu prea, de o rară frumusețe, parcă anume făcută ca să slujească drept tribună luptătorilor pentru libertatea poporului. De atunci așa i-a rămas câmpului numele: Câm-

pul Libertăţii. Aici au vorbit pe rând Bălcescu, Heliade, fraţii Goleşti, Christian Tell şi Magheru şi mulţi alţii(Nicolae Vătămanu)".

Grădina Filaretului din «Dealul Bucureştiului» era foarte animată de sărbători dar şi în serile calde de vară sau toamnă târzie. De pildă, toamna când "se coceau coarne(*struguri albi cu boaba lunguiaţă n.m.*) şi mischetul(*struguri tămâioşi n.m.*), tot Bucureştiul ieşea să se plimbe, să petreacă şi să se odihnească la Filaret."

Tinerii jucau aici «geridul». Acesta era "un joc turcesc, de voinicie şi îndemânare, un joc de întrecere la azvârlitul suliţei asupra celorlalţi jucători." Pe de altă parte, podgoriile întinse de pe Dealul Filaretului şi împrejurimi, "făceau fala podgoriilor locale". Din viile Filaretului a mai rămas doar numele unei străzi care le străbătea odinioară: Şoseaua Viilor.

Izvoarele Filaretului erau folosite şi într-o incipientă industrie casnică pusă pe picioare de mahalagii locului. Astfel, aflăm de la Popescu Lumină că verile "câmpia era acoperită de lucrătoare: fete şi neveste, care limpezeau testemelurile în fântână, după ce mai întâi fixa culorile, muindu-le în piatră acră, apoi le întindea la soare, pe iarbă. Testemelul era podoaba capului cucoanelor şi jupâneselor romînce. O roată de bumbac de zece parale se prefăcea în degetele mahalageoaicelor din Bucureşti într-un tulpan subţire ca pânza Arehnei, şi cu două trei tipare de lemn de tei, cu câteva buruieni colorate (băcan - *tinctură roşie dintr-un arbore brazilian n.m.*; şofran, paşachină, scumpiă - *oţetar sau liliac n.m.*) se da comerţului un obiect de valoare însutită." Toate aceste începuturi de industrie casnică au pierit la sfârşitul secolului al XIX-lea.

Grădina Filaretului a fost una de mare zaiafet pentru bucureşteni, până spre începutul secolului XX. Duminica "se făcea horă, se bea bragă, se mânca bigibigi şi rahat cu apă rece de la cişmele. Aici se afla vestita grădină Trocadero numită şi Oracici, cu un salon unde se da baluri de diferite societăţi. Localul Trocadero avea o pivniţă foarte adâncă şi mare – o parte din ea se află şi azi, este grota care în vremea Expoziţiei din 1906 servea ca gură de ocnă, cu bulgări mari de sare aşezaţi ca în forma fundului salinelor." Putem localiza poziţia localului «Trocadero», către mijlocul esplanadei care străbate parcul de astăzi.

Expoziţia Generală Română din 1906

În jurul Dealului Filaret au apărut la finalul secolului al XIX-lea o serie de spaţii industriale precum: «Uzina de Gaz» pe Bulevardul «Neatârnării» (astăzi Mărăşeşti) socie-

tatea «Tramvaiul Nou» cu ieșire pe Calea Șerban vodă; Gara de Sud (Filaret); «Fabrica de Turnat» și mai la sud Institutul Metereologic, care poate fi admirat și azi. De remarcat că o bună parte a laturii sud-estice a parcului se afla în proprietatea generalului Candiano Popescu. Această proprietate va fi curând parcelată în loturi care vor fi vândute. Astfel s-a născut la începutul secolului XX strada Candiano Popescu împreună cu cartierul care-l mărginește. După primul război mondial, lângă Gara de Sud(Filaret) au apărut «Uzinele Wolff» și «Asfaltul Filaret».

Evenimentul care va schimba radical spaţiul «grădinii Filaret» a fost organizarea "Expoziţiei Generale Române, cu prilejul celor 40 de ani de domnie glorioasă a M.S.R.Carol I." Existența «Parcului Carol I» s-e datorează inițiativei exclusive a lui Lahovari, ministrul de domenii. Parcul a fost amenajat pe o suprafață "totală de 41 hectare" între 1905-1906. În timpul lucrărilor de amenajare a fost mutat din loc "pentru săparea lacului, pentru arene, pentru modelarea terenului după plan, cca. 575 000 metri cubi. Sub grija grădinarilor horticultori Samuel și Louis Leyvraz au fost plantați 10 189 arbori mari și conifere precum și peste 48 000 de arbuști. Proiectul parcului a fost realizat de arhitectul peisagist elveţian Redont încă din 1903. Prima săpătură la terasamente a fost făcută la 15 iunie 1905. În numai 11 luni au fost ridicate peste 5.800 metri pătrați de construcţii definitive («Arenele Romane», «Palatul Artelor», «Turnul lui Ţepeș Vodă») precum și peste 30 000 metri pătrați de construcţii provizorii reprezentând variate tipuri de pavilioane expoziționale.

Expoziția a fost deschisă oficial la 6 iunie 1906 și s-a închis oficial într-o zi de joi, 26 noiembrie 1906, cu o solemnitate la Arenele Romane. De pe terasa «Pavilionului Regal» (unde se află astăzi Mausoleul) se putea zări "întregul teren al Expoziţiei" în care se intra printr-o "poartă monumentală" de unde pornea "esplanada Regelui Carol". Aceasta secționa în două parcul cu expoziția și era înconjurată de "palate, grădini și pavilioane de toată frumusețea." De o parte și de alta a esplanadei "se văd monumente interesante: Cula, veche casă boierească și Turnul lui Ţepeș(*astăzi garnizoană n.m.*), Arenele Romane și biserica Cuțitul de Argint, în stil curat național." Mai departe, lângă fântâna Cantacuzino, "pe ondulațiile terenului, sunt alte grădini frumos dispuse, cu tot felul de producte vegetale. Șosele și drumuri bine pietruite și cu plantaţiuni duc în toate pavilioanele expoziţiei, iar de-alungul acestor șosele alte palate și pavilioane de toate formele și stilurile alcătuiesc un tot minunat."

Pavilionul Regal forma "centrul unui palat de proporţii armonioase, ale cărui aripi sunt ocupate: în dreapta de secţia militară și în stânga de secţia lucrărilor publice, fiind legate între ele prin galerii cu coloane." Parcul Carol ar fi putut să rămână un model de grădină «Belle Epoque» dar regimurile politice care s-au succedat în cursul secolului XX, au simţit nevoia să-și creeze legitimitatea printr-un excurs propagandistic extins și în spaţiul public.

Un nou regim, alt eveniment: «Luna Bucureștilor»(1935)

Cu prilejul «Lunii Bucureștilor» din 1935 (prima ediţie dintr-o serie de cinci) este organizată o expoziţie urbanistică în Parcul Carol I. Au fost reparate pavilioanele construite în 1906 și au fost ridicate altele noi. Alături de pavilioanele expoziționale a fost amenajat și un fragment de oraș medieval, numit sugestiv «Cartierul Vechi». Este modernizată zona pieţei «Regina Elisabeta» amenajată la 1906, redenumită "Mareșal Joffre". În mijlocul pieţei este ridicată "Fântâna Zodiacului", după planurile arhitectului Octav Doicescu. Semnele zodiacale, șterse de comuniști și readuse la lumină în ultimii ani, au fost realizate de sculptorul Mac Constantinescu.

Pavilioanele expoziției de urbanism din Parcul Carol I, "cuprindeau expuneri ale tuturor sectoarelor administrației municipale. Alături de pavilioanele administrației comunale se mai aflau pompierii, poliția, poșta, serviciul pavajelor, precum și câteva clădiri care adăposteau Expoziția Internațională de Vânătoare, Muzeul Teatrului Național, Expoziția Aviației." În perioada cât a durat expoziţia (9 mai-9 iunie), la «Cartierul Vechi», "în fiecare seară, aveau loc reprezentaţii oferite în special, de actorii Teatrului Naţional sub îndrumarea lui Victor Ion Popa. Era astfel, reînviată viaţa Bucureștilor de altădată, populată de boieri și jupânițe, arnăuți, măscărici, lăutari și cântăreți(Ioniță Ionel)."

Parcul în anii puterii populare

Între anii 1960-1963, Parcul Carol redenumit «Parcul Libertăţii»(imediat după 1947), suferă schimbări: majoritatea monumentelor dispar iar unele sunt mutate cum a fost cazul moscheei «Hunchiar-Regele Carol I», aflată astăzi în Piaţa Pieptănari.

Esplanada este mărită, devenind monumentală. La capătul ei, pe locul Muzeului Militar (fostul Palat al Artelor) deteriorat de bombardamentele anului 1944, a fost construit sub coordonarea arhitectului Ovidiu Maitek(n.1925) ceea ce s-a numit atunci "Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului şi a patriei, pentru socialism". Inaugurarea monumentului a avut loc în ziua de 30 decembrie 1963 ca "un omagiu adus memoriei militanţilor revoluţionari care şi-au închinat viaţa slujirii cu abnegaţie a intereselor vitale ale poporului."

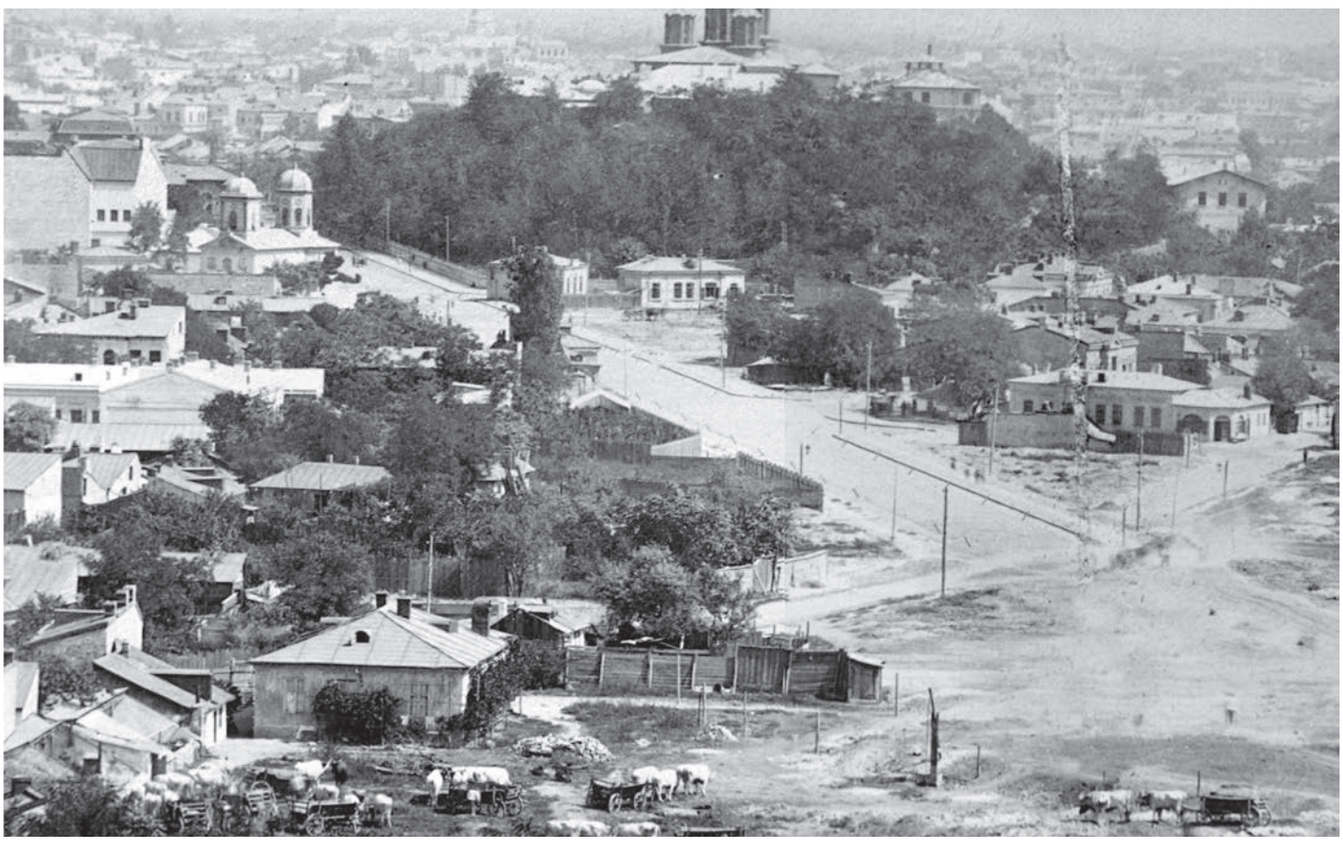
Monumentul are o înălţime de 48 metri şi interesant, cifra reprezintă şi anii de domnie ai regelui Carol I! Cele cinci arce ale monumentului sunt placate cu granit roşu. Rotonda din interior, în care se pătrunde printr-o poartă masivă, are şi ea pereţii din granit roşu pe care se sprijină o boltă din mozaic auriu. Criptele din rotondă sânt acoperite cu lespezi din granit negru. Aici se aflau înmormântaţi la 1966 personalităţi ai regimului puterii populare precum: Ştefan Gheorghiu, I.C.Frimu, Dr.Petru Groza, Gheorghe Gheorghiu-Dej. O perioadă, rotonda a fost deschisă publicului larg pentru vizitare. Pe terasa superioară a monumentului, într-o amforă de granit, ardea permanent o flacără care simboliza "prezenţa veşnic vie a memoriei celor care şi-au dăruit viaţa pentru cauza patriei şi a poporului muncitor."

Parcul Carol a fost de la bun început un spaţiu al monumentalului şi al memoriei. Spre deosebire de grădina publică a Cişmigiului, vechea grădină a Filaretului a devenit în cursul secolului XX, în trei rânduri(1906, 1935, 1963), un spaţiu al confruntărilor jubiliare şi propagandistice.

S-a întâmplat aici...

...s-a întâmplat aici, între piaţa Bibescu Vodă şi curtea Mitropoliei. Cu prilejul discutării legii jandarmeriei rurale care nu exista la 1892, mişcarea socialistă a organizat o puternică manifestare. În timp ce forţele poliţieneşti se baricadaseră în curtea Mitropoliei, la capătul dinspre piaţă al bulevardului Regina Maria, deputatul socialist G.Morţun vobea mulţimii stând în picioare într-o trăsură. Alături era calul mort al unui jandarm iar din halele Unirii şi din pieţele alăturate (Bibescu, Piaţa de Flori) cădeau pietre asupra intrării Dealului Mitropoliei şi cheiului Dâmboviţei. Jandarmii călări care cutezau să treacă podul peste Dâmboviţa din dreptul bl. Maria - dispărut azi - erau loviţi de pietre. Forţele de poliţie comasate în curtea Mitropoliei intervin într-un târziu cu forţă şi alături de ele jandarmii călări au şarjat de câteva ori pentru a curăţa piaţa de mulţime. Aceasta s-a retras spre hale unde s-a baricadat, aruncând cu pietre de caldarâm spre strada Bibescu Vodă şi cheiul Dâmboviţei. Şedinţa Camerei este ridicată iar mulţi depurtaţi fug pe căi ocolite. Alexandru Marghiloman alături de câţiva deputaţiu apropiaţi se decid să traverseze arenele de luptă, Marghiloman s-a ales cu jobneul găurit de un bolovan. Agitaţia a durat câteva zile.

Adrian Majuru

S-a întâmplat aici...

În vechea grădină a Episcopiei, astăzi un petic de verdeaţă în faţa Ateneului Român și o uriașă parcare pentru mașini, a fost găzduit prinţul de Saxa Coburg, la sfârșitul secolului al XVIII-lea, în casele Episocopiei Râmnicului Vâlcea, care au existat pe aceste locuri.

Tot aici, cu prilejul înființării oștirii pământene a fost sfinţit întîiul drapel al oștirii române, la 6 decembrie 1830.

Cu mijlocul secolului al XIX-lea, întâmplările s-au derulat pe un alt curs de viaţă cotidiană, vechile case ale Episcopiei au fost demolate din cauza șubrezeniei iar în locul lor a apărut un „loc de promenadă a oamenilor liniștiţi și a copiilor". Deși, Societatea Ecvestră Română creată de ministrul de război generalul Florescu și-a propus înființarea unui manej pentru amatorii de călărie, a cărui destinaţie pe timp de iarnă urma să se schimbe în favoarea unor spectacole de circ, după turnarea fundaţiilor proiectul a fost abandonat. Forma circulară a Ateneului Român pleacă tocmai de la această fundaţie a manejului nefinalizat, pe locul căruia a fost ridicat Ateneul Român. Subliniem faptul că, până la 1890-1895, în grădina Episcopiei, la acea vreme mult mai extinsă spre Palat, se organizau în anumite zile renumitele kermesse, la care participau cucoanele din protipendadă, îmbrăcate în costume felurite: de florăreasă, grădinăreasă, în costum flamand sau florentin etc, fiecare dintre le având un chioșc anume destinat pentru a vinde flori, băuturi răcoritoare, țesături tradiţionale, pe sume destul de bune, strânse pentru scopuri sociale dar și edilitare. O extensie a lor în timp au fost bătăile cu flori de la Șosea.

Astăzi, de aceste întâmplări pitorești și pline de naturalețe, foarte iubite de bucureșteni odinioară, nu mai amintește nimic din geografia locului.

Adrian Majuru

Povestea Bursei Române

Povestea Bursei române începe odată cu naşterea României moderne. Camerele de comerţ și industrie au fost create în România prin legea din 30 septembrie 1864, însă aceasta n-a fost aplicată decât în 1868, care a fost și anul când a luat naștere Camera de comerţ și industrie din București.

Atribuţiile Camerei erau foarte numeroase și activitatea sa a fost considerabilă mai ales la început. Din păcate, însă legea sa organică îi punea prea multe piedici, iar autonomia sa nu era destul de mare ca să-i permită să joace rolul pe care ar fi trebuit să-l joace.

Primii membri ai acestei camere de comerţ au fost Miron Vlasto ca președinte; I. V. Socec, Paraschiv Atanasiu, Constanin Orghidan, C. D. Atanasiu, Ion P. Bălanolu și Ștefan Pavel.

Încă de la începuturi camera a simţit dezavantajele legii sale constituţionale și a cerut în mai multe rânduri ministrului modificarea acestei legi. Este remarcabil să constatăm că aproape toate reformele economice și problemele comerciale de tot felul erau printre preocupările Camerei de comerţ cu mult înainte ca ele să se realizeze. Iar dacă, conform scopului acestei importante instituţii, guvernele ar fi ţinut cont de rapoartele și insistenţele Camerei, progresele economice ale ţării ar fi fost mult mai rapide.

Astfel, deja din 1868, Camera cerea deja modificarea legii sale constituţionale, modificare care nu a fost realizată decât în 1886. Tot în 1868 Camera a avut ocazia să se pronunţe în privinţa caselor de amanet și s-a opus cererilor de autorizaţie în acest sens. Casele de amanet au fost create abia în 1906 și acordate sub formă de concesiune unei instituţii financiare.

Camera mai cerea în aceeași perioadă și înregistrarea firmelor care n-a fost adoptată decât prin legea comercială din 1880, crearea unei școli de ucenici, zi de odihnă duminica, admisă abia în 1897, crearea unei burse oficiale care a fost organizată în 1881.

Într-adevăr, Bursa, deși creată de destul de multă vreme – datând din 1881 – nu dădea rezultatele așteptate. Controlul din partea Statului nu era suficient, dispoziţiile legii erau încălcate, iar comerţul cinstit avea de suferit din cauza incertitudinii operaţiilor și mai ales a fluctuaţiilor extraordinare pe care arbitrariul îl crea asupra efectelor de comerţ. Se impunea o reorganizare. Aceasta a fost făcută prin legea din 1904, iar efectele sale salutare s-au făcut simţite imediat. Camera de comerţ – aflată pe strada Doamnei, în fosta castă a lui P. P. Carp – precum și Bursa – situată în casa din colţul străzilor Doamnei cu Academiei care a fost pe vremuri Banca Poumay – ocupau niște imobile prea puţin demne de asemenea instituţii și mai ales improprii scopului lor. Ca urmare a donaţiei pe care le-a făcut-o Ministerul Domeniilor, constatând în terenul situat pe strada Doamnei, colţ cu strada Smârdan și unde se afla odinioară Poșta Veche, precum și grație inițiativei și interesului pe care și l-a dat George Assan, președintele său, Camera de comerţ a iniţiat un concurs internaţional. Concursul viza realizarea unui proiect care să răspundă tuturor cerinţelor Camerelor și construirea unui sediu demn de Cameră și de Bursă. Șt. Burcuș a obţinut premiul I, iar clădirea Bursei a fost poritectată d eel. Instituția a disprut odată cu naţionalizarea, în vechiul ei sediu fiind amenajată la 1955 Biblioteca Centrală de Stat.

Adrian Majuru

Il iubeam acum o lună că ţiceam ca să l mănânc...
Ah! de ce n'am făcut asta!... astăţi mĕ căesc adânc.

Mireasa şi cu soţul căsătoriţi cu zorul,
In noaptea cea d'ănteia petrec astfel cu-amorul.

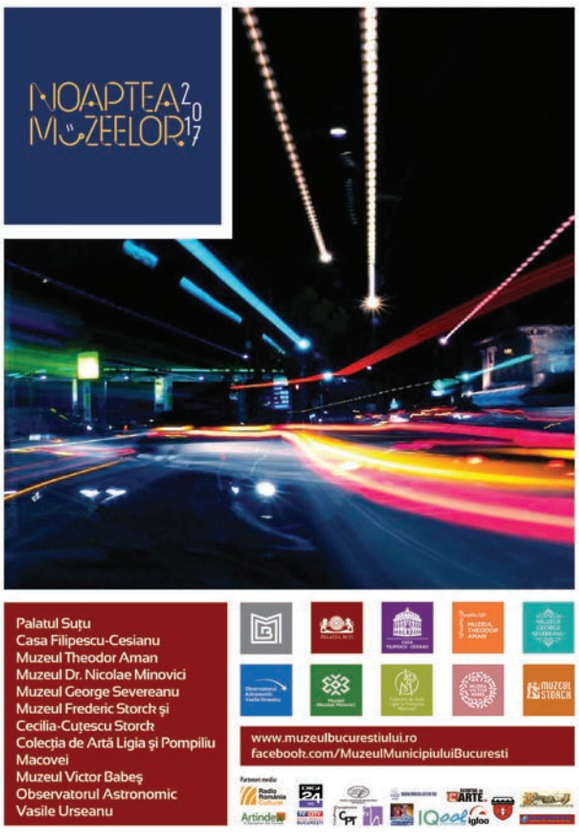
BAL MASCAT

Decă: să dai parale, să cheltuesci, prostie,
Mai bine banii-aceia mi i-ai dădea, ţĕu, mie.

BAL MASCAT

— La revedere, mamă — Adio, fica mea,
Isbăndă să ai bună s'avem mâine a mânca.

Noaptea Muzeelor

20 mai 2017

MUZEUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Tel: 021. 3156 858 (Secretariat MMB)
Email: relatii.publice@muzeulbucurestiului.ro
Site: www.muzeulbucurestiului.ro
ACCES GRATUIT ÎNCEPÂND CU ORA 18.00

PALATUL SUȚU

Program de vizitare la Noaptea Muzeelor:
18:00 - 04:00
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Bd. I.C. Brătianu nr. 2, sector 3
Facebook: @MuzeulMunicipiuluiBucuresti

EVENIMENTE SPECIALE:

18:00 - 24:00 - Re-enactment cu Redescoperă Istoria
21:00 - 23:40 - Teatrul MASCA
Teatrul MASCA: Dactilografa – 21:00-21:40, 22:00-22:40, 23:00-23:30.
Teatrul MASCA: Cântăreața de operă – 21:20-22:00, 22:20-22:50, 23:10-23:40.
Teatrul MASCA: Mița Biciclista – 21:40-22:20, 22:40-23:20

PALATUL SUȚU

Situat în Piața Universității, Palatul Suțu este una dintre cele mai vechi reședințe aristocratice din București, unul dintre puținele imobile rămase nemodificate de mai bine de 150 de ani. Palatul a fost înălțat între anii 1833 și 1835, o prezență remarcabilă în peisajul bucureștean de atunci datorită puternicului său caracter apusean. Printre elementele inedite de decorație interioară ale palatului se numără scara monumentală din lemn de stejar, oglinda de Murano de peste 10 m2, pereții pictați în stil pompeian și plafonul ornamentat cu stucatură colorată și aurită.

CASĂ... PENTRU ARTA TA

Descoperă comorile nevăzute ale orașului tău: Pinacoteca Municipiului București – peste 5500 de picturi, lucrări de grafică, sculptură și artă decorativă, realizate de artiști renumiți precum Pallady, Grigorescu, Tonitza, Luchian, Maxy și Arthur Verona.
Fără sediu propriu, capodoperele Pinacotecii au putut fi admirate doar în câteva expoziții organizate de Muzeul Municipiului București. Descoperă câteva dintre acestea în expoziția temporară „Pinacoteca Bucureștiului. Un proiect interbelic", la Palatul Suțu.

EXPOZIȚIA „TIMPUL ORAȘULUI"

Pornind de la un obiect unicat al muzeului, ceasul cu rotație inversă fabricat de Casa Collin din Paris, expoziția permanentă este o călătorie începută în prezent și îndreptată spre trecut. Această călătorie în trecut este segmentată în așa fel încât fiecare spațiu să reprezinte o perioadă istorică de referință din evoluția orașului și a evenimentelor care s-au petrecut pe teritoriul acestuia. Să fie atât o posibilitate de retragere în trecut dar, în același timp, să se păstreze și opțiunea de întoarcere în prezent.
Elemente interactive și media atrag atenția asupra fragilității timpului pe care-l trăim și implică activ vizitatorul în descoperirea unor povești de altădată.

EXPOZIȚIA INTERACTIVĂ „MAȘINILE LUI LEONARDO DA VINCI"

Descoperă invențiile și arta lui Leonardo da Vinci și surprinde o secvență din felul în care funcționează o minte strălucită. Muzeul Municipiului București vă invită la expoziția interactivă „Mașinile lui Leonardo da Vinci", deschisă în perioada 18 mai – 24 septembrie 2017 la Palatul Suțu (parter), realizată cu sprijinul Societății ARANEUS din Polonia.
Vernisajul are loc în ziua de joi, 18 mai 2017, de la ora 19:00, cu ocazia Zilei Internaționale a Muzeelor. Expoziția poate fi vizitată și de Noaptea Muzeelor - sâmbătă, 20 mai 2017, cu intrare liberă între orele 18:00 - 04:00.

ARANEUS
— EXPOZIŢIA —
MAŞINILE LUI
LEONARDO DA VINCI
THE MACHINES OF LEONARDO DA VINCI
MUZEUL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI
PALATUL SUŢU
BD. I.C. BRĂTIANU NR. 2, SECTOR 3
18.05.2017 – 25.09.2017
MARŢI – DUMINICĂ/TUESDAY – SUNDAY, 10:00 – 18:00
VERNISAJUL VA AVEA LOC JOI, 18 MAI 2017, ORA 19:00.
MUZEUL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

Scurtă istorie
a revanșei
Duel
sau crimă?
30 august 2016
30 iulie 2017
Muzeul
Municipiului
București
Palatul Suțu
Bd. I.C. Brătianu 2
Viața o dobândim prin vindecarea
prejudecăților și nu prin slăbiciunea revanșei.

Pinacoteca
Bucureștiului
Un proiect
interbelic
29 iulie 2016
30 august 2017
Muzeul
Municipiului
București
Palatul Suțu
Bd. I.C. Brătianu 2
Când povestea prinde culoarea timpului
trăit și oferă dorința sensibilității.

Fotografii din
Bucureștiul
interbelic
marca Ebner
29 noiembrie
21 mai 2017
Muzeul
Municipiului
București
Palatul Suțu
Bd. I.C. Brătianu 2
MUZEUL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

Expoziţii deschise la Palatul Suţu de Noaptea Muzeelor 2017:

„Pinacoteca Bucureştiului – un proiect interbelic"
„Maşinile lui Leonardo da Vinci"
„Vindecări miraculoase – Theodor Pallady"
„Scurtă istorie a revanşei. Duel sau crimă? "
„Fotografii din Bucureştiul interbelic marca Ebner"
„Timpul Oraşului"
În afara programului Nopţii Muzeelor, pe 20 mai şi 21 mai 2017, muzeul se vizitează între orele 10.00-18.00, iar accesul se face pe bază de bilet. Se pot vizita doar expoziţiile temporare.
„Maşinile lui Leonardo da Vinci" (20 lei bilet întreg, 10 lei bilet cu reducere pentru elevi, studenţi, pensionari, grupuri organizate)
„Vindecări miraculoase – Theodor Pallady" şi „Fotografii din Bucureştiul interbelic marca Ebner" (5 lei bilet întreg, 2 lei bilet cu reducere pentru elevi, studenţi, pensionari, grupuri organizate).

MUZEUL THEODOR AMAN
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 01:30**
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Str. C.A. Rosetti nr. 8, sector 1
Facebook: @MuzeulTheodorAman

EVENIMENTE SPECIALE:
21:00 - 23:40 - Teatrul MASCA
Teatrul MASCA: Frida Kahlo – 21:00-21:40, 22:00-22:30, 22:50-23:20.
Teatrul MASCA: Îngerul căzut – 21:20-22:00, 22:20-22:50, 23:10-23:40.

MUZEUL THEODOR AMAN
Situat în vecinătatea Pieţei Revoluţiei, Muzeul Theodor Aman este amenajat într-una dintre cele mai frumoase reşedinţe particulare din Bucureşti, construită în anul 1868 după proiectele şi planurile proprietarului – pictorul Theodor Aman. Acesta şi-a decorat casa-atelier, prima de acest fel din România, potrivit gusturilor sale artistice rafinate şi modei vremii. De la planurile casei şi decoraţia exterioară (realizată în colaborare cu sculptorul Karl Storck) la decoraţia interioară: pictura murală, vitraliile, decoraţia pictată pe tâmplărie, stucatura tavanelor, lambriurile atelierului şi mobilierul casei, toate elementele se reunesc pentru a reconstitui viziunea lui Theodor Aman.
Apreciată atât pentru frumuseţea, cât şi pentru vechimea sa, clădirea monument istoric a devenit în 1908 primul muzeu de artă din Bucureşti, în urma donaţiei Anei Aman, soţia pictorului. Muzeul păstrează atmosfera vieţii private din perioada Belle Epoque, iar colecţia sa cuprinde cea mai mare parte a lucrărilor artistului Theodor Aman, cel mai important pictor al generaţiei de la mijlocul secolului al XIX-lea, fondator al Şcolii de Belle Arte din Bucureşti.

MUZEUL VICTOR BABEŞ
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 00:30**
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Str. Andrei Mureşanu nr. 14A, sector 1
Facebook: @MuzeulVictorBabes
EVENIMENT SPECIAL:
19:00 - Concert „Belles Chansons des Boulevards", cu Dan Ardelean (pian) şi Diana Tudor (soprană)

MUZEUL VICTOR BABEŞ
În partea de nord a Bucureştiului, lângă Piaţa Dorobanţi, se află fosta reşedinţă a Dr. Victor Babeş, o clădire reprezentativă pentru stilul arhitectural eclectic al anilor 1920. Imobilul a fost construit de către fiul marelui savant, Mircea Babeş.
În anul 1956 Mircea Babeş, sfătuit de către profesorul C.I. Parhon, unul dintre studenţii tatălui său, donează parterul casei statului român în vederea amenajării unui muzeu memorial, pe care tot el îl va conduce până la moartea sa, în anul 1968. În iulie 1986, soţia lui Mircea, Sofia Babeş, lasă prin testament Primăriei Capitalei şi etajul casei, Muzeul Victor Babeş devenind astfel nu numai una dintre cele mai interesante reşedinţe interbelice care poate fi vizitată în întregime, ci şi un muzeu dedicat celei mai de seamă personalităţi a medicinei româneşti.
Colecţia muzeului evocă atât personalitatea marelui savant, cât şi realizările sale, cu merite speciale în domeniile bacteriologiei şi seroterapiei. Exponatele, printre care se numără manuscrise ştiinţifice, fotografii, cărţi scrise de Babeş, obiecte personale, conturează perioada copilăriei savantului, formarea sa profesională şi marile sale descoperiri ştiinţifice (precum descoperirea a peste 50 de virusuri, microbi şi paraziţi patogeni, el fiind şi autorul primei cărţi medicale despre acest subiect, expusă în muzeu). Primul tratat de bacteriologie din lume, datând din anul 1885, scris de Victor Babeş şi chimistul francez André -Victor Cornil poate fi, de asemenea, admirat.

MUZEUL GEORGE SEVEREANU
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 01:30**
(ora anunțată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Str. Henri Coandă nr. 26, sector 1
Facebook: @MuzeulSevereanu

EVENIMENT SPECIAL:
19:30 - 20:30 - Concert de chitară cu Tudor Anghelescu

MUZEUL GEORGE SEVEREANU
Aflat în apropierea Pieței Romane, Muzeul George Severeanu este amenajat în fosta reședință a medicului radiolog George Severeanu. Clădirea reprezintă o reședință burgheză clasică, a cărei ambianță interioară ne poartă spre Bucureștiul sfârșitului de secol XIX. Doctorul Severeanu a fost renumit pentru colecțiile sale de numismatică și arheologie greco-romană. Respectându-i dorința, soția sa a definitivat donarea colecțiilor către Primăria Capitalei, astfel că inaugurarea reședinței Severeanu ca muzeu a avut loc în anul 1956.

Muzeul George Severeanu găzduiește, până la data de 28 mai 2017, expozițiile:
• „Obiecte preistorice din colecția Severeanu"
• „Istoria circulației monetare în București și în împrejurimi"

„ISTORIA CIRCULAȚIEI MONETARE ÎN BUCUREȘTI ȘI ÎN ÎMPREJURIMI"
Moneda reprezintă un document istoric valoros care oferă informații privind realitățile politice, economice, religioase, culturale și artistice ale perioadei în care a fost bătută, reușind să adune atât un mesaj scris prin textul oferit de legenda sa, cât și unul iconografic prin reprezentările figurale.

„OBIECTE PREISTORICE DIN COLECȚIA SEVEREANU"
Expoziția aduce în atenția publicului obiecte străvechi și povestiri recente, toate dezvăluite într-un ambient desăvârșit: Sala cu Vitralii a Muzeului George Severeanu.
Obiectele expuse sunt mai puțin cunoscute, fiind parte Colecția „Maria și dr. George Severeanu", constituită de dr. George Severeanu și donată Muzeului Municipiului București în anul 1939.

MUZEUL FREDERIC STORCK ȘI CECILIA CUȚESCU-STORCK
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 01:30**
(ora anunțată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Str. Vasile Alecsandri nr. 16, sector 1
Facebook: @MuzeulStorck

EVENIMENTE SPECIALE:
22:30 - Spectacol „Nocturne" cu actrița Irina Movilă, soprana Mihaela Andrei și chitaristul și compozitorul Adrian Andrei
00:30 - Concert de violoncel și chitară cu Adrian Naidin și Adrian Andrei

MUZEUL FREDERIC STORCK ȘI CECILIA CUȚESCU-STORCK
Muzeul Frederic Storck și Cecilia Cuțescu-Storck vă introduce în povestea unei apreciate familii de artiști, a cărei istorie a început

în secolul al XIX-lea cu sculptorul român de origine germană Karl Storck. Acesta a fost primul profesor de sculptură la Şcoala de Belle-Arte înfiinţată la Bucureşti în 1864 şi autorul primei sculpturi monumentale care se păstrează în Bucureşti, Spătarul Mihail Cantacuzino. Povestea dinastiei artistice a continuat cu fiii lui Karl Storck, Carol şi Frederic.
Muzeul este amenajat în fosta reşedinţă a sculptorului Frederic Storck şi a soţiei acestuia, pictorița Cecilia Cuțescu-Storck – o clădire realizată între anii 1911 şi 1913 în stil anglo-normand. Amprenta celor doi artişti este vizibilă prin elementele arhitecturale exterioare, precum terasele romantice, coloanele şi capitelurile curţii, şi culoarea ieşită din comun a casei, roşu pompeian, care subliniază preferinţele clasice ale propietarilor şi dragostea lor pentru vechile civilizaţii.
Patrimoniul muzeului constituie donaţia făcută în octombrie 1951 de către Cecilia Cuțescu Storck şi de fiicele acesteia – Gabriela Florica Storck şi Cecilia Frederica Storck Botez. Colecţia cuprinde lucrări de sculptură, pictură, desene în tuş şi cărbune, pasteluri, acuarele şi guaşe, plachete şi medalii lucrate în bronz, monede antice, icoane.

OBSERVATORUL ASTRONOMIC „AMIRAL VASILE URSEANU"
Program la Noaptea Muzeelor: **20:00 - 04:00**
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Bd. Lascăr Catargiu nr. 21, sector 1
Site Observator Astronomic "Amiral Vasile Urseanu": http://www.astro-urseanu.ro/
Facebook: @astrourseanu
EVENIMENT SPECIAL:
22:00 - 24:00 - Concert cu Arlinda Morava, soprană şi Bucharest Ladies Cvintet

OBSERVATORUL ASTRONOMIC „AMIRAL VASILE URSEANU"
Observatorul Astronomic „Amiral Vasile Urseanu" este primul Observator Astronomic deschis publicului larg din România. Istoria sa începe odată cu apariţia revistei Orion, în care Victor Anestin lansează iniţiativa formării unei societăţi naţionale care să reunească pasionaţi ai cerului. Astfel, în anul 1907 ia fiinţă Societatea Astronomică Română „Camille Flammarion", al cărei prim preşedinte va fi amiralul Vasile Urseanu.
Acesta va construi în anul 1910 pe bulevardul Colţei (actualul Lascăr Catargiu) un Observator Astronomic, la care aveau acces pasionaţii de astronomie înscrişi în Societatea Astronomică nou înfiinţată. În anul 1933, soţia amiralului Jeanne Urseanu, donează clădirea municipalităţii conform dorinţei testamentare a soţului său. Din anul 1950 (până în prezent) Observatorul este deschis publicului pentru contemplarea aştrilor de pe bolta cerească, activitatea de popularizare a astronomiei fiind principala misiune a specialiştilor.
Observatorul a sprijinit şi activitatea astronomilor amatori din Bucureşti prin Astroclubul Bucureşti, încă din anii ´60 fiind realizate de către personalul de specialitate cursuri de introducere în astronomie. De-a lungul timpului de la Observator s-au efectuat şi observaţii ştiinţifice, Observatorul având codul Minor Planet Center A92.
Din anul 2017, publicul beneficiază de noile dotări ale Observatorului, un telescop computerizat, cu oglinda de 40 cm în diametru, lunete pentru observaţii nocturne, un telescop pentru observarea erupţiilor solare, un planetarium mobil şi o expoziţie cu specific astronomic.
Observaţii astronomice se fac numai dacă cerul este senin.

MUZEUL DE ARTĂ POPULARĂ DR. NICOLAE MINOVICI
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 00:30**
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Str. Dr. Nicolae Minovici nr. 1, sector 1
Facebook: @MuzeulNMinovici

EVENIMENTE SPECIALE:
21:00 - Concert „Clasici la Muzeu" cu Maria Chifu (fagot), Mihaela Pletea (soprană), Olga Podobinschi (pian), Ciprian Ghiță (contrabas)
23:00 – Concert „Noapte romantică" cu Maria Chifu (fagot), Mihaela Pletea (soprană), Olga Podobinschi (pian), Ciprian Ghiță (contrabas)
21:00 - 23:40 - Teatrul MASCA
Teatrul MASCA: Parizianca – 21:00-21:30, 22:00-22:30, 23:00-23:30.
Teatrul MASCA: Îngerul alb – 21:30-22:10, 22:40-23:20.

MUZEUL NICOLAE MINOVICI
Cunoscută şi sub numele de Vila Minovici sau Vila cu clopoţei, clădirea a fost construită între anii 1905-1906 la iniţiativa doctorului Nicolae Minovici, cu sprijinul arhitectului Cristofi Cerchez, fiind una dintre primele construcţii în stil neoromânesc din Bucureşti. Clădirea era înconjurată de o splendidă grădină, la amenajarea căreia a contribuit şi sculptorul decorativ Wilhelm August von Becker, între anii 1911-1913.
Deschis publicului în anul 1906, Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici a fost primul muzeu bucureştean de artă populară. În anul 1937, Nicolae Minovici a donat colecţia sa, alături de proprietatea aferentă, Comunei Bucureştilor.
Muzeul Nicolae Minovici găzduieşte expoziţiile:
• „Fraţii Minovici – pionierat medical şi univers spiritual", care poate fi vizitată până pe data de 25 iunie 2017
• „Semne şi simboluri - Viziuni apophenice în domeniul fractalic" (sala de conferinţe), deschisă până pe data de 28 mai 2017

EXPOZIŢIA „FRAŢII MINOVICI – PIONIERAT MEDICAL ŞI UNIVERS SPIRITUAL"
Realizată în parteneriat cu Institutul Naţional de Medicină Legală „Dr. Mina Minovici" şi cu sprijinul Institutului de Antropologie „Francisc Rainer" – Academia Română, expoziţia este dedicată activităţii pionierilor medicinei şi farmacologiei bucureştene, Dr. Mina Minovici, Dr. Nicolae Minovici şi Dr. Ştefan Minovici. În expoziţie sunt prezentate, pentru prima oară, exponate din muzeul didactic de anatomie patologică al Institutului Naţional de Medicină Legală „Dr. Mina Minovici", cum ar fi colecţia de tatuaje umane realizată de Mina şi Nicolae Minovici încă din secolul al XIX-lea. Patru dintre acestea sunt identificate în premieră datorită unui studiu de caz al profesorului Francisc I. Rainer, realizat la mijlocul anilor 1920, prezentat şi în expoziţie. Sunt expuse trusa medico-legală care a aparţinut dr. Nicolae Minovici, microscopul folosit de fraţii Minovici în practica lor medico-legală, dar şi numeroase documente legate de activitatea lor ştiinţifică.

Alte prezenţe medicale de renume – cum ar fi Victor Babeş şi Gheorghe Marinescu – completează povestea fraţilor Mina, Nicolae şi Ştefan Minovici.

EXPOZIŢIA „SEMNE ŞI SIMBOLURI - VIZIUNI APOPHENICE ÎN DOMENIUL FRACTALIC"
„Raţionalul geometric al fractalilor lui Dan Dermengiu s-a transformat în forme pline de lumină mistică, o lumină dincolo de cuvinte şi imagine, pe care a amprentat-o cu mintea sa enciclopedică, aşa cum se vede în descrierea tablourilor sale şi în numele pe care le-a ales pentru acestea. În spatele imaginii finite e procesul continuu de căutare a culorii şi a divizării acestora până în punctul în care era frânt (fractal - fractură) – de momentul în care îl simţea viu şi emitent de mesaj estetic. " (Lena Dermengiu)

COLECŢIA DE ARTĂ „LIGIA ŞI POMPILIU MACOVEI"
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 00:30**
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Str. 11 Iunie nr. 36-38, sector 4
Facebook: @ColectiaMacovei

EVENIMENT SPECIAL:
22:00 - Concert „Belles Chansons des Boulevards", cu Dan Ardelean (pian) şi Diana Tudor (soprană)
COLECŢIA DE ARTĂ LIGIA ŞI POMPILIU MACOVEI
Colecţia de Artă Ligia şi Pompiliu Macovei vă invită la vizitarea expoziţiei sale permanente. Colecţia de artă Ligia şi Pompiliu Macovei reprezintă o incursiune culturală originală în epoci şi locuri diferite, colecţia fiind formată din: lucrări de artă plastică; sticlă, ceramică, metal, mobilier şi textile decorative din diverse perioade şi zone culturale; un important fond al lucrărilor de pictură ale Ligiei Macovei dar şi o semnificativă bibliotecă de artă. Colecţia de Artă Ligia şi Pompiliu Macovei se află în reşedinţa particulară a donatorilor, într-un imobil ridicat la începutul secolului XX, în stil eclectic francez, în apropierea Parcului Carol I. Colecţia de artă Ligia şi Pompiliu Macovei este ultima intrată în patrimoniul Muzeului Municipiului Bucureşti (1992) şi reprezintă viziunea de ambientare estetică a doi oameni de formaţie artistică. Colecţia de Artă Ligia şi Pompiliu Macovei poartă vizitatorii într-o incursiune culturală originală în epoci şi locuri diferite, fiind formată dintr-o varietate impresionantă de obiecte valoroase: lucrări de artă plastică semnate de Ioan Andreescu, Theodor Pallady, Nicolae Tonitza, Gheorghe Petraşcu, Marcel Iancu, M.H. Maxy, Al. Ciucurencu, Dimitrie Ghiaţă, J.Al. Steriadi, Iosef Iser, Ion Ţuculescu şi Lucian Grigorescu; sticlă, ceramică, metal, mobilier şi textile decorative din diverse perioade şi zone culturale; un important fond al lucrărilor de pictură ale Ligiei Macovei, dar şi o importantă bibliotecă de artă.

CASA FILIPESCU-CESIANU
Program de vizitare la Noaptea Muzeelor: **18:00 - 04:00**
(ora anunţată pentru închidere reprezentând ora de intrare a ultimului vizitator)
Adresă: Calea Victorei nr. 151, sector 1
Facebook: @CasaFilipescuCesianu

EVENIMENTE SPECIALE:
19:00 - Concert de violoncel și chitară cu Adrian Naidin și Adrian Andrei
20:00 - 21:30 - Concert de jazz cu Viorica Pintilie, în colaborare cu UCIMR (Uniunea de Creație Interpretativă a Muzicienilor din România)
20:45 - Spectacol „Anotimpurile" cu actorii Irina Movilă și Marius Bodochi, soprana Mihaela Andrei și chitaristul și compozitorul Adrian Andrei (mansardă)
21:00 - 23:40 - Teatrul MASCA
Teatrul MASCA: Brâncuși – 21:00-21:40, 22:40-23:20.
Teatrul MASCA: Regina Maria – 21:10-21:50, 22:50-23:30.
Teatrul MASCA: Paraschiva – 21:20-22:00, 23:00-23:40.
Teatrul MASCA: Zidul – 22:00-22:40.
Teatrul MASCA: Păpușile – 21:10-21:50, 22:50-23:30.

În afara programului Nopții Muzeelor, pe 20 mai și 21 mai 2017, muzeul se vizitează între orele 10.00-18.00, iar accesul se face pe bază de bilet. Se poate vizita doar expoziția:
„În apropierea sfinților – Frescele Mănăstirii Văcărești după 40 de ani" - corpul Lapidarium (5 lei bilet întreg, 2 lei bilet cu reducere pentru elevi, studenți, pensionari, grupuri organizate)

EXPOZIȚIA MUZEUL VÂRSTELOR
Muzeul Municipiului București a inaugurat la Casa Filipescu-Cesianu, în decembrie 2016, Muzeul Vârstelor - povestea fiecăruia dintre noi, de la copilărie la senectute. Este primul proiect expozițional al unui muzeu cu profil de antropologie urbană din România.
Muzeul Vârstelor - de la copilărie la senectute este o poveste atât despre intimitate, cât și despre evoluția raporturilor dintre generații în ultimii trei sute de ani, pentru mediul urban românesc, având Bucureștiul drept studiu de caz.
Trăim și înțelegem cu adevărat numai vârsta pe care o avem deși adunăm în «muzeul» personal prelungiri culturale ale generațiilor mai vechi. Și în această moștenire primită, cu fiecare an trăit, adăugăm sentimente, întâmplări, proiecte.
Muzeul Vârstelor este o proiecție despre cum ar fi arătat o zi din viața noastră, din secolul al XVIII-lea până în prezent. Și mai ales, despre cum a evoluat această zi simbolică în istorie, cu fiecare generație.
Expoziția Muzeul Vârstelor de la Casa Filipescu-Cesianu poate fi vizitată de Noaptea Muzeelor 2017 în intervalul orar 18:00 - 04:00.

©Muzeul Municipiului București

Autori texte:
Adrian Majuru, Manager, Muzeul Municipiului Bucureşti
Greta Șuteu, Muzeograf, Muzeul Theodor Aman

Imagini:

Adrian Majuru, Manager, Muzeul Municipiului Bucureşti
Ana Iacob, Muzeograf custode, Colecția fotografii, cărți poștale și clișee
Concepție grafică: Eduard Constantin
Colegiul de redacție: Angelica Iacob, Eliana Radu, Horia Iova, Roxana Coman, Ștefan Csampai - Serviciul Relații Publice, Marketing, Proiecte Culturale

Muzeul „Theodor Aman”: Muzeul lunii mai

Ana – amfitrioana Muzeului „Th. Aman”

O incursiune într-un muzeu poate fi asociată unei călătorii iniţiatice, în care o lume necunoscută şi poate nebănuită se deschide pentru noi şi îşi dezvăluie secretele, teleportându-ne în timp şi spaţiu cu un minim efort, dar cu rezultate şi revelaţii ce nu pot fi, de cele mai multe ori, cuantificabile.

Incursiunea în Muzeul „Th. Aman” trebuie percepută drept o vizită în locuinţa maestrului şi a familiei sale, o invitaţie în universul său spiritual, în însuşi locul creaţiei. Şi cum o astfel de incursiune devine mult mai accesibilă dacă avem un ghid pe măsură, considerăm că cea mai potrivită să ne primească şi să ne conducă este chiar gazda şi stăpâna casei, d-na Ana Aman, soţia artistului. Sunt multe motive care ne îndreptăţesc să facem această alegere. Vom puncta doar o parte dintre ele.

În 1865, la căsătoria cu Theodor Aman, Ana (1840 – 1926), fiica paharnicului Iordache Politimos şi a Zincăi, născută Butculescu – veche „familie de pământ”, boierită pe vremea lui Mihai Viteazul, primeşte ca dotă terenul de pe strada Clemenţei, teren pe care Aman va construi o casă ce reflectă în integralitatea ei gândirea artistului şi care astăzi găzduieşte Muzeul „Theodor Aman”. În plus, tot Ana Aman este cea care, după moartea artistului, survenită în 1891, va dona statului casa şi întreaga colecţie existentă în casă la acel moment, cu scopul precis ca aici să se deschidă un muzeu, ceea ce se va şi întâmpla în 1908. Acestea sunt datele concrete, verificabile. Mai important ni se pare, însă, un alt argument, mai greu perceptibil. Ei, bine, după o analiză minuţioasă, putem spune că Ana Aman este omniprezentă în această casă. Dincolo de faptul că în fiecare încăpere suntem primiţi măcar de un portret al acesteia, privindu-ne misterios sau ignorându-ne din cadrul strâmt al unei rame, care o ţine captivă în lumea nemuritoare în care a instalat-o soţul său, Ana Aman este, de fapt, arhetipul, modelul originar şi ideal pentru toate reprezentările feminine ale creatorului Theodor Aman. Indiferent de numele sub care ne sun prezentate personajele, o privire atentă o descifrează pe Ana în spatele fiecăruia dintre ele. Fie că privim spre zeiţa Diana sau spre Minerva, spre Venus sau spre Hebe, spre muza Clio sau spre întruchiparea Adevărului, spre doamna Fălcoianu sau spre nenumărate personaje fără nume, putem afirma că la originea tuturor, cu vrerea sau fără vrerea conştientă a artistului, stă tiparul şi sacrificiul Anei meşterului Aman. A primit o sarcină grea şi fără sfârşit: să ne primească, să ne conducă şi să ne faciliteze intrarea în universul spiritual al lui Theodor Aman.

Greta Şuteu

